

SENTÈNCIA 2002-17 DE 19 D'ABRIL DE 2002

**SERVEI MÈDIC D'IMMIGRACIÓ. Declaració de no aptitud pel treball.
Dependència de l'alcohol. Valoració de la prova practicada en la
primera instància jurisdiccional.**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència núm. 2001-64, de 15 d'octubre de 2001, va desestimar la demanda formulada pel Sr. F.C. i va declarar ajustades al Dret les resolucions del Ministre de la Presidència i Interior, de 16 de març de 2000, confirmada per la del Govern, de 24 de maig de 2000, per les que es desestimava la sol·licitud de sojorn i treball per haver estat declarar no apte pel treball pel Servei Mèdic d'Immigració en raó a la seva dependència de l'alcohol.

2.- Contra la sentència de la Batllia el Sr. F.C. va interposar un recurs d'apel·lació, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 29 de novembre de 2001, en el que demana la revocació de la sentència en atenció a que dels informes pericials que consten a les actuacions en resulta que no pateix cap problema de salut invalidant.

3.- De l'anterior escrit se n'ha donat trasllat a la representació del Govern, que l'ha contestat el 19 de desembre de 2.001, demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs d'apel·lació.

4.- Per providència de 7 de gener de 2.002 s'ha atorgat termini per formular conclusions, que les parts han presentat el 22 i el 29 de gener, quedant tot seguit les actuacions per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Les resolucions que la sentència de la Batllia declara ajustades al Dret són de 16 de març i de 24 de maig de 2.000 i deneguen el permís de sojorn al Sr. F.C. per raó del seu grau de dependència de l'alcohol en el moment de la revisió mèdica. Per tant, en analitzar la legalitat de les resolucions indicades i l'ajustament o no al Dret de la sentència de la Batllia, cal fer-ho en funció de l'estat en què es trobava el Sr. F.C. quan fou examinat pels Serveis Mèdics d'Immigració que van determinar aquelles resolucions.

En aquest punt, l'expedient administratiu posa en relleu que en detectar, el Servei Mèdic d'Immigració -a partir tant de l'exploració física com de l'analítica- un abús en el consum de begudes alcohòliques, fou tramès a un especialista en psiquiatria (Dr. C.) qui informà que el Sr. F.C. presenta “un trastorn per dependència, que precisa tractament de desintoxicació i de deshabitació a llarg plaç per prevenir un empitjorament del seu actual estat de dependència”. I és a partir d'aquestes consideracions i de les analítiques complementàries que les resolucions administratives es pronuncien en sentit desfavorable al Sr. F.C.

El Reglament regulador de les revisions mèdiques dels immigrants, aprovat pel Govern el 21 de gener de 1.998 (BOPA núm. 4, de 28 de gener de 1.998) considera no apte per treballar la persona que presenta incapacitats com l'alcoholisme (article 13.1). La mesura en què l'alcoholisme pot justificar la denegació de l'autorització d'immigració s'ha de connectar amb el risc de que la persona que el pateix estigui exposada a baixes laborals perllongades que la facin laboralment improductiva, tal com ho ve a recordar l'article 3.

És evident que un grau de dependència a l'alcohol com el que se li detectà al Sr. F.C. en els exàmens exposats constitueix un clar risc de què incorri en les situacions que precisament es volen evitar amb els exàmens mèdics previs a l'obtenció d'autorització, per la qual cosa la sentència de la Batllia que confirma les resolucions recorregudes s'ajusta al Dret.

Tanmateix, convé significar que la prova practicada durant les actuacions de la primera instància confirma el que acabem d'exposar. En efecte, tot i que l'informe mèdic forense practicat el 30 de setembre de 2.000 (foli 93 de les actuacions) indica que la orientació diagnòstica actual és d'abús d'alcohol en remissió (la qual cosa confirma que abans hi havia un abús de l'alcohol), també diu que no s'estima la remissió com a complerta; d'altra banda, l'informe del Dr. T., practicat a instàncies de la Batllia el 20 de març de 2.001 indica (foli 105 de les actuacions) que consideren el Sr. F.C. “com a bevedor de risc amb trastorns relacionats amb l'alcohol i amb possible trastorn de dependència enòlica” i que “El Sr. F.C. presenta una conducta de bevedor de risc amb trastorns associats al consum enòlic que s'agreujaran amb el temps si aquest consum no cedeix”, afegint finalment que “la conducta del Sr. F.C. es podria beneficiar d'un tractament deshabitador amb un procés de conscienciació previ del seu problema enòlic que estem segurs que no té en l'actualitat”.

La prova practicada durant la primera instància no fa, per tant, sinó ratificar el que van constatar els informes mèdics que donen suport a les resolucions administratives recorregudes, i per les raons exposades s'imposa la confirmació de la sentència sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. F.C. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia, núm. 2001-64, de 15 d'octubre de 2001, que es confirma

íntegrament, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.